

នេះគឺជាបទសំភាសន៍ជាមួយលោកតា រ៉េស ទត
អ្នកភូមិកោះផល ឃុំប៊ើស ១ ស្រុកក្រូចឆ្មារ ខេត្តកំពង់ចាម
ដោយ : កុសល្យ សុរិយា តារា ឧស្មាន
នៅថ្ងៃទី ១៣-១១-១៩៩៩

- ស- តាឈ្មោះអ្វីដែរ ?
- ឆ- រ៉េស ទត ។
- ស- អាយុប៉ុន្មាន ?
- ឆ- ៦៧ ឆ្នាំ ។
- ស- ជំនាន់ខ្មែរក្រហមតានៅទីនេះដែរឬទេ ?
- ឆ- នៅ ។
- ស- បានឃើញរឿងហេតុអ្វីខ្លះកើតឡើងនៅទីនេះ ?
- ឆ- ពេលនោះគេហៅទៅប្រជុំ ប្រជុំកាលនោះដំបូងបំផុតហើយ ប្រជុំនៅប៊ើស នៅក្នុងអង្គប្រជុំគេនិយាយថា គេអោយពួកយើងទាំងអស់ប្រមូលធម្មិកូរអាន ។
- ស- នៅឆ្នាំណា ?
- ឆ- ប្រហែលជា ១៩៧៤ ។ មើលទៅពួកខ្ញុំមួយភូមិនេះអត់តាមគេ អញ្ជឹងពួកខ្មែរក្រហមវាមករុះស្លូរវាអស់ពីរ ។
- ស- ពួកខ្មែរក្រហមបាននៅទីនេះដែរ ?
- ឆ- អត់ទេ វានៅកន្លែងផ្សេង វាមករុះចោល ។
- ស- ពួកនោះមកពីណាដែរ ?
- ឆ- មកពីក្រូចឆ្មារ និងមកពីប៊ើស ។
- ស- មានបងប្អូនខ្មែរឥស្លាមគេប្រើអោយមកជួយដកហូតធម្មិកូរអានដែរឬទេ ?
- ឆ- អត់ទេ សុទ្ធតែខ្មែរក្រហមមកពីស្រុកគេតែម្តង ។
- ស- មុនពេលគេប្រមូលធម្មិកូរអាននោះ គេប្រាប់ថាយ៉ាងម៉េចខ្លះ ?
- ឆ- ពេលប្រមូលអត់បានគេមករុះស្លូរវា ។
- ស- មានបងប្អូនអុំប៉ុន្មាននាក់ដែលពួកខ្មែរក្រហមយកទៅសំលាប់ ?
- ឆ- អស់ទៅហើយ នៅសល់តែ៤នាក់ទេ ។
- ស- អស់ប៉ុន្មាន ?
- ឆ- អស់ច្រើនណាស់ ជាង១០នាក់ទៅហើយបើរាប់ទៅ ។
- ស- តើគេចាប់យកពីផ្ទះតែម្តងឬ ?
- ឆ- បាទ គេចាប់ពីផ្ទះ ចាប់ទាំងខ្ញុំទៀតផង ។
- ស- តើអុំគេចាប់យកទៅដាក់នៅឯណា ?
- ឆ- គេយកទៅដាក់គុកនៅក្រូចឆ្មារ រយៈពេល ៦ ខែ ១០ ថ្ងៃ ។

ស- ពីឆ្នាំណាដល់ឆ្នាំណា ?

ឆ- ពី ១៩៧៤-៧៥ ។

ស- នៅក្រុងឆ្មារនេះ ឮថាកាលពីឆ្នាំ ១៩៧៥ មានជនជាតិចាមបះបោរ ពេលនោះអុំនៅក្នុងមន្ទីរឃុំយ៉ាង ?

ឆ- អត់ទេ មកវិញហើយ ។ រឿងបះបោរនោះក៏មកពីវាហ្នឹងដែរ វាហៅយើងទៅប្រជុំ វាថាថ្ងៃ ១២-៩-១៩៧៥ វាមកប្រជុំនៅភូមិនេះ ។ ដល់ពេលវាមក វាអោយខ្ញុំហៅមនុស្សទាំងអស់ក្នុងភូមិចូលទៅប្រជុំ ព្រោះវាមកនោះសុទ្ធតែមេៗតែម្តង ។

ស- មេនោះឈ្មោះអ្វី ?

ឆ- គណៈស្រុកក្រុងឆ្មារនេះ ឈ្មោះតាជា តាហ៊ុនជាអនុ បន្ទាប់តាយោក គាត់នេះចាមដែលបានខ្មែរក្រហមផ្ទុះគាត់នៅជិត បន្ទាប់មកទៀតតាយោកដែរ ផ្ទុះគាត់នៅភូមិទ្រា ។ ពេលប្រជុំគេយកតុដាក់ចំមាត់ទ្វារអញ្ចេះ ។

ស- ពេលគេហៅទៅប្រជុំ បងប្អូនជនជាតិចាមទៅមួយភូមិតែម្តងឬ ?

ឆ- អត់ទេ ទៅតែខ្ញុំនេះទេ ។ ហើយគេផ្ញើរសំបុត្រមកអោយខ្ញុំថា ថ្ងៃ១២ ខែ ៩ អោយប្រមូលកំលាំងចូលវិហារ គេមកប្រជុំ ដល់ថ្ងៃនោះគេមកមែន ។

ស- ហើយអុំទៅជួបគេទេ ?

ឆ- ទៅឯណាបើគេមកទីនេះហើយ ។

ស- ខ្មែរក្រហមនិយាយថាអោយដកកូរអានទាំងអស់ពីបងប្អូនចាមឬ ?

ឆ- ទេ គេមិនទាន់និយាយទេ គ្រាន់តែហៅទាំងអស់គ្នាអោយចូលវិហារ នៅម៉ោង ២ ថ្ងៃ ១២-៩-៧៥ ។

ស- ហេតុអ្វីបានជាគេដកកូរអានពីជនជាតិចាម ?

ឆ- ខ្ញុំអត់ដឹងដែរ ។ ពេលប្រជុំនោះ មានយោធាគេ ២០ នាក់ នៅគ្រប់បង្អួច ។

ស- មេខ្មែរក្រហមដែលដឹកនាំការប្រជុំនោះ អុំមានចាំឈ្មោះទេ ?

ឆ- មកប្រជុំនោះ គឺតាជាជាចៅហ្វាយស្រុក ។

ស- គេនិយាយថាយ៉ាងម៉េច ?

ឆ- ផែនការគេមកប្រជុំមានពីរយ៉ាង ។ ទីមួយ ដោយគេយកខ្សែមកជាមួយនេះ គេចង់ហូតតាៗនៅក្នុងភូមិ ៤០ នាក់យកទៅរៀនសូត្រ ឬយកទៅធ្វើបាបអីយ៉ាងម៉េច ខ្ញុំអត់ដឹងទេ ។ ទីពីរ អង្គការដាក់ផែនការអោយប្រជាជនក្នុងភូមិនេះគោរពតាម ៥២ ។ ខទី១ ស្ត្រីចាមត្រូវកាត់សក់អោយខ្លី រួចរៀបការជាមួយខ្មែរ ។ ខទី២ អោយប្រមូលកីតាប កូរអាន ។ ខទី៣ អោយចិញ្ចឹមជ្រូក ។ ពេលនោះ មានក្មេងតូចម្នាក់ ចូលមកតុនោះ វាមកទះមាត់តែម្តង ក្មេងនោះអាយុប្រហែល ៦ ឆ្នាំ អត់មានអ្នកណាប្រើវាទេ ។ ក្មេងនោះក៏មកទះមាត់តាជា រួចតាជានោះក៏ឈប់និយាយហើយគាត់ថា យីសអា ក្មេង នេះកាចណាស់រឺ វាធំបន្តិចធ្វើយោធាហ៊ានតែម្តង ។ ខទី៤ អោយយើងលែងសំពះយ៉ាង ។ ខទី៥ អោយយើងលែងបួស ។

ស- ក្រៅពីអុំ មានអ្នកណាទៀតទេដែលបានចូលរួមប្រជុំ ?

ឆ- នេះ តានេះអីហ្នឹង ។

ស- មានអ្នកណាផ្សេងទៀតទេ ?

ឆ- អូរ ពួកនេះសុទ្ធតែក្មេងៗទេ ។ ខ្ញុំមិនដែលនិយាយទេ លោកណាដែលមកប៉ុន្មានដង ខ្ញុំមិនដែលនិយាយប្រាប់ទេ ។

ស- បន្ទាប់ពីប្រជុំហើយ បងប្អូនបានធ្វើតាមខាង៥នោះ ឬក៏យ៉ាងណា ?

ឆ- អត់ទេ ។

ស- មានជំទាស់អ្វីទេ ?

ឆ- អត់ជំទាស់អ្វីទេ នៅស្បៀមតែម្តង ។ នៅថ្ងៃទី១៣ គេមកចាប់ គេចាប់ឈ្មោះ សុះ ស្មាន ជាអ្នកភូមិនេះ គេចាប់ ពេលដែលចេញពីភូមិទៅទាញគោ គេយកទៅមួយយប់ រួចគេបាញ់ម្នាក់ទៀតឈ្មោះ ម៉ាត់ ស្តេះ ។

ស- អុំឃើញផ្ទាល់នឹងផ្នែកទេ ?

ឆ- ឃើញ ព្រោះនៅក្នុងភូមិនេះហើយ ។ ឈ្មោះ ស្មានដែលគេយកទៅនោះ បានមួយយប់គេលែងមកវិញ រួចគេអោយ ស្មាននោះនិយាយប្រាប់អ្នកភូមិថា កោះផលនេះគេកំទេចចោល ។

ស- ឈ្មោះ ស្មាននេះ នៅរស់ទេ ?

ឆ- ស្លាប់អស់ហើយ ។

ស- កំទេចមានន័យថាយ៉ាងម៉េច ?

ឆ- កំទេចនោះ គឺគេធ្វើអោយអស់ អោយទៅជាផេះ ។

ស- បន្ទាប់ពីនោះទៀត?

ឆ- បើអញ្ជឹងនិយាយពីក្មេងៗក្នុងភូមិនេះ នាំគ្នាធ្វើបាតុកម្ម គ្មានអ្នកណាប្រើវាទេ វាធ្វើបាតុកម្មខ្លួនឯង ។

ស- ពួកខ្មែរក្រហមអោយកាត់សក់ មានកាត់សក់ទេ ?

ឆ- អត់ទេ ។

ស- អញ្ជឹងពួកខ្មែរក្រហមធ្វើយ៉ាងម៉េចខ្លះ ?

ឆ- វាខឹង វាផ្តាំមកថាចង់កំទេចភូមិនេះចោល ។ ចាប់ពីនោះទៅ ក្មេងៗវាចេះតែនាំគ្នាធ្វើបាតុកម្ម វាស្រែកថា បាត់សាសនាហើយ ក្មេងៗវានាំគ្នាស្រែកទាំងហ្វូងៗ រយៈពេលបីថ្ងៃ ។

ស- ពួកខ្មែរក្រហមមានធ្វើសកម្មភាពអ្វីខ្លះនៅពេលក្មេងៗកំពុងស្រែកនោះ ?

ឆ- អត់ទេ អត់មានអ្នកណាចូលមកទេ នៅតែពួកយើងហ្នឹង ។ បន្ទាប់មកទៀតវាស្រែកថា តស៊ូសាសនាកុំអោយបាត់ នាំគ្នាស្រែកទាំងហ្វូងៗ ទាំងភូមិតែម្តង រយៈពេលបីថ្ងៃ ។ បន្ទាប់មកទៀតវាស្រែកថា ស្លាប់ដើម្បីសាសនា ។

ស- ស្រែកពីថ្ងៃណាដល់ថ្ងៃណា ?

ឆ- មកដល់ថ្ងៃ ១៩-៩-១៩៧៥ ។

ស- ហេតុអ្វីបានជាអុំចាំថ្ងៃខែច្បាស់ម៉្លេះ ?

ឆ- មិនចាំ បើខ្ញុំនៅធ្វើការនោះ ។ អាពាហ៍អោយខ្ញុំធ្វើប្រធានភូមិ កាលដំនាន់នោះ ?

ស- ហើយខាងផ្នែកសាសនាមានធ្វើអ្វីដែរ ?

ឆ- ជាកូនឈ្មួញហាភិម ។

ស- អុំ ទទួលបញ្ជាពីអ្នកណាខ្លះពេលដែលលោកអុំធ្វើជាប្រធានភូមិនោះ ?

ឆ- ពួកស្រុកហ្នឹង ដូចជាតាផា ។

ស- តាផានោះធ្លាប់ប្រាប់អុំអោយធ្វើអ្វីខ្លះ ?

ឆ- វាអោយប្រមូលក៏តាប កូរអាន វាមិនអោយសំយាង ប៉ុន្តែប្រជាជនក្នុងភូមិអត់មានធ្វើតាមវាទេ ។

ស- ពេលដែលគេប្រើអោយអុំប្រមូលក៏តាប កូរអាននោះ តើអុំមានធ្វើតាមគេទេ ?

ឆ- អត់ទេ ។

ស- ហេតុអ្វីបានជាអុំប្រាប់អ្នកនៅក្នុងភូមិអោយប្រមូល ?

ឆ- ចេះតែប្រាប់អោយតែរួចៗទៅ ។ តាមពិត ខ្ញុំមិនអាចធ្វើតាមគេបានទេ ធ្វើណាបើសាសនាយើងបានគម្ពីរនោះហើយ បើវាយកគម្ពីរទៅដុតចោល យើងមានសាសនាឯណាទៀត ។

ស- ក្រៅពីបញ្ហាអោយអុំដកគម្ពីរកូរអាននោះ តើមានប្រើអោយយើងធ្វើអ្វីផ្សេងទៀតទេ ?

ឆ- អត់ទេ គ្រាន់តែមកប្រជុំតែប៉ុណ្ណឹង ។

ស- អុំធ្វើជាប្រធានភូមិត្រូវណាដល់ឆ្នាំណា ?

ឆ- ពី ១៩៧៣-៧៥ ។ នៅថ្ងៃទី ២២-៩ វាយកកាំភ្លើងធំមកដាក់បួនទិស ជ្រុងខាងកើតចងាយពីផ្ទះនេះប្រហែល ៥០០ ម៉ែត្រ ។

ស- ហេតុអ្វីបានជាអុំដឹង ?

ឆ- មិនដឹងព្រោះខ្ញុំឃើញ ។ ដាក់នៅខាងលិចចុងព្រែកមួយកន្លែង ដាក់នៅលើកោះខាងភូមិសាយមួយកន្លែង ។

ស- តាមមានប្រាប់អុំថាហេតុអ្វីដាក់កាំភ្លើងនោះទេ ?

ឆ- ទេ គេមិនប្រាប់ខ្ញុំទេ ព្រោះគេខឹងនឹងខ្ញុំហើយ ។

ស- អញ្ចឹងបានន័យថាចាប់ថ្ងៃទី ២២ ខែ ៩ អុំលែងមានទំនាក់ទំនងជាមួយតាផាហើយ ?

ឆ- អត់ទេ ដល់ពេលគេប្រជុំរួចផុតតែម្តង គេអត់មករវល់នឹងយើងទេ ។

ស- ក្រោយពីគេដាក់កាំភ្លើងធំនោះហើយ គេមានធ្វើអ្វីទៀតទេ ?

ឆ- ថ្ងៃ ២៤ ខែ ៩ វាបាញ់ហើយ ពួកកាំភ្លើងអត់មានទំនេរមួយនាទីទេ ពេលដែលវាបាញ់និយាយគ្នាក្នុងភូមិនេះអត់ឮទេ ប៉ុន្តែអត់មានធ្លាក់ក្នុងភូមិទេ បើធ្លាក់ហួសទៅកណ្តាលទន្លេ បើផ្ទះនៅលើមេឃ ។ ពេលវាផ្តោងដាក់ ៣ ថ្ងៃ មានទ័ពមកសងខាង មកពីខាងកើត និងមកពីខាងលិច អញ្ចឹងវាបាញ់អ្នកនៅទប់ទល់ជាមួយវាហ្នឹង ។

ស- អុំមានស្គាល់ទេ ទ័ពនោះគេយកពីខាងណាមក ?

ឆ- មិនដឹងជាយកពីខាងណាមកទេ ។

ស- ហើយអ្នកភូមិនេះស្លាប់ច្រើនទេ ?

ឆ- រយៈពេល ៣-៤ ថ្ងៃ គ្រាន់តែស្លាប់យកមកកប់ទីនេះ ៤៦ នាក់ ។

ស- ហេតុអ្វីបានជាអុំដឹង ?

ឆ- មិនដឹង យើងនាំគ្នាសែងមក ។

ស- យកមកកប់ក្នុងរណ្តៅនោះឬ ?

ឆ- អត់ទេ កាលនោះមិនទាន់មានរណ្តៅនោះទេ ប៉ុន្តែនៅខាងក្រៅយកមកមិនបានមិនដឹងជាប៉ុន្មានទេ យកមេចបានបើទ័ពវានៅទីនោះហើយ ។

ស- មានតទល់អីជាមួយគេទេ ?

ឆ- មានអីតទល់ បើមានតែកាំបិត ផ្តាត់ ។

ស- ៤៦ នាក់នោះ មានខ្មែរទេ ?

ឆ- ទេ សុទ្ធតែចាមទាំងអស់ ។ គ្រាន់តែអញ្ចឹង ៧យប់ ៧ ថ្ងៃ ។

ស- ពេលនោះអុំនៅទីនេះទេ ?

ឆ- នៅទីនេះ ។ បន្ទាប់មកគេជំលៀស ។

ស- អុំមានកូនចៅប៉ុន្មាននាក់កាលពីជំនាន់ខ្មែរក្រហម ?

ឆ- ៧ នាក់ ។

ស- បន្ទាប់មកគេជំលៀសទៅខាងណាខ្លះ ?

ឆ- មិនដឹងជាទៅណាខ្លះទេ ទៅតែពីសត្វពាស អត់មាននៅក្នុងភូមិនេះម្នាក់ទេ ។

ស- នៅឆ្នាំណា ?

ឆ- ១៩៧៥ ។

ស- ដល់ពេលត្រឡប់មកភូមិវិញ ភូមិខ្ញុំមុនបាត់កម្មមានមនុស្ស ១ ៨៦៤ នាក់ ពេលមកដល់កន្លែងដើមវិញអស់ ឃើញ ១៨៣ នាក់ ។

ស- ស្ថិតិដែលធ្វើនោះមាននៅសល់ទេ ?

ឆ- អត់មានស្ថិតិទេ មករាប់គ្នាតែម្តង ។

ស- បន្ទាប់ពីបាត់កម្មទៅ មានសល់ប្រជាជនទីនេះ គេជំលៀសដែរឬទេ ?

ឆ- អត់មានទេ ។

ស- ជំលៀសទៅកន្លែងណាខ្លះ ?

ឆ- ទៅតែពីសត្វពាសហ្នឹង ។

ស- ពេលអុំទៅ ទៅរស់នៅសហករណ៍ខ្មែរ តើពួកខ្មែរក្រហមបានធ្វើអ្វីខ្លះ ?

ឆ- ខ្ញុំនេះរត់ទៅឆ្ងាយណាស់ រត់ចូលទៅវៀតណាម ខ្ញុំអត់មានដឹងអីទេនៅស្រុកខ្មែរនេះ ។